

R.E.L.

Tussen de schapen van de Herder

De brief aan Filemon

Laten we samen een stukje op weg gaan. Ik zou het namelijk prettig vinden om met u te spreken over de genade en de heerlijkheid van God. Een gesprek over dit onderwerp is altijd goed. Alles wat ik weet over de waarheid van God dank ik aan mijn broeders en zusters en de gesprekken die ik met hen heb gehad hierover.

In de korte brief aan Filemon staan veel opbouwende dingen en het is aantrekkelijker dan zoveel andere geschiedenissen. Hier wordt het Woord van God in de praktijk gebracht door oprechte afhankelijkheid van God te zoeken. De brief getuigt van echte liefde en belangstelling, speciaal voor u en mij, in het bijzonder in onze tijd van individualisme. Toen ik het las, was het voor mij een antwoord op een gebed dat ik tot Hem had opgezonden. Het gaf mij een stuk bevrijding na veel moeite, een belofte van Zijn genade die regelrecht mijn hart raakte. Een woord waarmee ik berispt werd dat ik op de verkeerde weg was, een aanwijzing die mijn vlees kruisigde.

U kent de omstandigheden waarin de brief aan Filemon geschreven is. Het gaat over een gevangen apostel van Christus, een welgestelde vriend op 1500 km afstand van elkaar, en een arme slaaf die Filemon had benadeeld, was gevlucht en ten slotte, men weet niet hoe, was gestrand bij de oude apostel in Rome. Laten we eens nadenken hoe volgens de maatstaven van de wereld deze drie mensen zich op dat moment zouden voelen. Misschien was er egoïsme bij de eerste, bittere beschuldigingen bij de tweede, en volledige opstand bij de derde.

Maar in de brief aan Filemon zien we iets heel anders, een totaal andere gezindheid, die van echte onderlinge verbondenheid door Gods liefde en heerlijkheid. Niet de heerlijkheid van Paulus, of van Filemon of van Onesimus, maar de heerlijkheid van een vierde Persoon die bij alle drie is. Zijn aanwezigheid heeft zo'n veranderend effect, evenals bij de drie Joodse mannen die in de vurige oven waren geworpen (Dan. 3). Op die wijze is Christus in ons de hoop van de heerlijkheid!

Alleen Zijn aanwezigheid in de omstandigheden van het leven maakt dat onbeduidende feiten en gelegenheden die ons doen zuchten geheiligd worden, en welriekend worden gemaakt door de kostelijke olie die ze aangenaam maakt als een offer voor God. Ze krijgen een rijke inhoud en een onuitputtelijke lering voor talloze christenen. Alleen door Zijn aanwezigheid krijgen degenen die deze omstandigheden moeten meemaken, de kracht om de moeilijkheden te overwinnen. Maar zelf worden zij ook veranderd en stralen zij zoals Mozes, als hij uit de tent van ontmoeting kwam. Bevrijd van de macht van de duisternis, zijn zij overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde.

Niet door berekening, niet door plicht, niet door goede gevoelens, maar door Hem alleen gaat alles anders dan wat er normaal zou gebeuren. De gevangene, die volledig met anderen bezig is, spreekt alleen nog over vreugde, geloof, liefde en hoop. Al is hij geketend, hij bezit nog steeds het erkende gezag om bevelen te geven aan medegevangenen. Maar ondanks dat bidt hij liever. Wat de onhandelbare opstandeling betreft, die is nu een schaap geworden. Uit vrije wil is hij een dienaar, en hij keert terug tot hem die hij in het verleden gekwetst heeft, met een blij vertrouwen en zonder trots. Ten slotte de meester die het recht had streng te zijn en zich te wreken. Hij gaat, daar ben ik zeker van, liefdevol vergeving en herstel schenken. In liefde zal hij de instructies uitvoeren die hij heeft ontvangen.

De wet van Mozes, gematigd door Gods barmhartigheid, zegt al: *'U mag een slaaf die bij zijn meester wegloopt en bij u redding zoekt, niet aan zijn meester uitleveren. Hij mag bij u blijven, in uw midden, in de plaats die hij uitkiest, binnen een van uw poorten, waar hij het goed heeft. U mag hem niet uitbuiten'* (Deut. 23:15). Dit was al een kleine straal van Gods heerlijkheid, maar hier in het Nieuwe Testament is de volle heerlijkheid zichtbaar. De schuldige dienaar wordt uitgeleverd aan de liefde van de meester.

In tijden van verzoeking verspreiden wij maar al te vaak een koele wind van egoïsme en wereldsgezindheid, of een wind van kwaadsprekerij en boosheid. Dan kan Christus niet onder ons zijn, Zijn heerlijkheid is dan afwezig. Gods mooie erfenis wordt dan als een woestijn, we raken ontmoedigd. Maar dit alles kan in een

oogwenk veranderen. De genade kan groeien, Zijn heerlijkheid elke minuut verlichten in de kleine dingen, in alledaagse, gewone zaken.

Laten we toch niet steeds de verandering van de ander eisen, er is altijd veel meer goeds dan wij denken. Wij zullen dat merken als wij ons in liefde met anderen bezighouden. Maar laten wijzelf veranderd worden door de vernieuwing van ons denken. En laten we deelhebben, omdat de Vader ons hiertoe in staat stelt, aan het erfdeel van de heiligen in het licht.

Het hart van Filemon was bedroefd, als hij dacht aan het lijden van de geliefde oude apostel, door wiens dienst hij het ware leven ontvangen had. Maar hij kon zich vastklemmen – evenals wij – aan de Man die nog groter was dan Paulus, de Man van smarten, die Zijn bloed voor ons heeft gestort hier op aarde. Hem mogen wij nu liefhebben in de Zijnen die ons omringen. Dan kunnen wij spreken over liefde en geloof, over gemeenschap in het geloof en geestelijke groei, terwijl wij al ‘het goede’ in de ander voor Christus opmerken. ‘Het goede dat in *ons* is’, zegt Paulus in vers 6. Dit ‘ons’ kan allen voorstellen die trouw zijn, of tenminste de apostelen en andere instrumenten door wie wij het Woord van God ontvangen hebben. Ja, wij zullen al het goede erkennen voor Christus Jezus en er zal blijdschap en troost zijn vanwege de liefde in de harten van de heiligen.

Jezus is de goddelijke naam die Hij gedragen heeft in Zijn vernedering en die blijft herinneren aan al de smaad. Als de Christus is Hij het vat van de beloften, die door lijden tot heerlijkheid moest worden gebracht. Christus is het Hoofd van de gemeente en ook de Heer, van Wie ik slechts een dienaar ben, een Onesimus. We kunnen in deze korte brief diverse kenmerken van ‘de Geliefde’ zien. De kenmerken van Zijn goddelijke heerlijkheid worden levendig omschreven, alsook de verschillende aspecten van Zijn lijden. Wij mogen met bewondering zien hoe zodoende de Geest voor iedereen een woord heeft weten op te schrijven. Een jonge wapenbroeder kan eruit putten, evenals een medearbeider die meer rijpheid kent, een herder evenals een zuster, een heer van het huis of een vader in Christus die kinderen heeft.

Het is goed hier een ogenblik bij stil te staan, om Hem te zien en naar Hem te luisteren. Hij geeft geen bevel, maar ik denk dat Hij net zoals Paulus ons heel eenvoudig de goede richting wijst. Hij wenst tot onze vreugde en Zijn eigen blijdschap, dat wij meer zullen doen dan Hij van ons vraagt.

Als wij op de lessen van deze brief letten, zullen er in ons leven dingen gaan veranderen, denk ik. Wij zullen ons niet meer beklagen zoals we eerder deden, en wij zullen stoppen met kwaadspreken (Spr. 26:20-22). Wij kunnen onszelf beter oefenen in welwillendheid. Een broeder, een persoon die ons eerst totaal

onverschillig was en die God toch tot onze naaste heeft gemaakt, moeten wij actief liefhebben en belang in hem stellen (1 Petr. 1:22). Een broeder die wij ontwijken en geen hand geven omdat hij ons niet ligt, juist voor hem moeten we gaan bidden en we moeten bij hem op bezoek gaan.

Ja, als Christus voor mijn aandacht staat en als Hij in mij is, moet men Hem zien schitteren als een schat in een aarden vat. Het geschreven Woord moet een levend Woord worden in de praktijk van mijn dagelijks leven. Laten wij elkaar aanmoedigen dat het zo zal zijn. Vrede zij met u, volgens Filippenzen 4:6-7. Laten wij veel de Liefdesbrief lezen, die in de hemelen geschreven is. En mogen wij bewaard blijven voor werelds denken.

OudeSporen 2020

